

Пісня сьома

Юрій Яновський

Епіграф з роману "Чотири шаблі"

Голос:

Ми путь свою пройшли, як гагаган,
Що з неба од зорі схилив орбіту.
У ніч, у млу, у біль, у дикий лан
Летіло непідковане копито!

Дихання моря пестило фрегат.
Широкий вітер з півдня шторм заводив.
Незнаних напрямків ішов пасат,
Прапорами вимахував без коду.

Незнаних напрямків ішов пасат!
Нечуваної сили і завзяття —
Стелився гул вогненних канонад.
Тремтіло сонце в небі, як латаття.

Достойна і смілива наша путь.
Бадьорі й переконані бійці ми.
Наш край в цвіту! Цвіте наш край в степу!
Живуть його простори несходимі!

На вітрі рухаються руки рей,
На обрії — омана заозерій...

Хор:

Ми стоїмо плечима до плечей,
І світ відчинено, як двері!